

Skarga wniesiona dnia 30 sierpnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-371/04)**

(2004/C 273/28)

Dnia 30 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich reprezentowanej przez Gérarda Rozeta i Antonia Aresu przeciwko Republice Włoskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że poprzez pominięcie doświadczenia zawodowego i stażu pracy osiągniętego w innym Państwie Członkowskim przez pracownika wspólnotowego pełniącego funkcję publiczną we Włoszech, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 10 WE i 39 WE oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) 1612/68⁽¹⁾ z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Służby Komisji otrzymały zawiadomienia, z których wynikało, że właściwe władze włoskie odmówiły zaliczenia dla celów określenia kompetencji zawodowych, doświadczenia zawodowego i stażu pracy, osiągniętych w innym Państwie Członkowskim przez osoby składające zawiadomienia.

Komisja stwierdza, że w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, zasadę równego traktowania pracowników wspólnotowych wyrażoną w art. 39 Traktatu WE oraz w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1612/68 należy interpretować w ten sposób, że poprzednie okresy podobnego zatrudnienia, osiągnięte przez pracowników wspólnotowych w sektorze publicznym innego Państwa Członkowskiego muszą być brane pod uwagę przez administrację włoską celem określenia stosownych kompetencji zawodowych, tak jakby chodziło o doświadczenie zdobyte w ramach systemu włoskiego.

Komisja stwierdza zatem, że Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 39 WE oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia 1612/68.

Komisja stwierdza również, że fakt pozostawienia przez władze włoskie bez odpowiedzi jej próśb o dostarczenie informacji utrudnił Komisji wypełnianie przez nią obowiązków wynikających z Traktatu, stanowiąc naruszenie obowiązku współpracy wynikającego z art. 10 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Anglia i Walia) (Wydział Cywilny), wydanego dnia 12 lipca 2004 r., w sprawie Yvonne Watts przeciwko 1) Bedford Primary Care Trust 2) Secretary of State for Health**(Sprawa C-372/04)**

(2004/C 273/29)

Dnia 27 sierpnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Court of Appeal wydanego dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie The Queen ex parte z powództwa Yvonne Watts przeciwko 1) Bedford Primary Care Trust i 2) Secretary of State for Health.

Court of Appeal zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Pytanie 1

Mając na uwadze szczególny charakter NHS (Narodowy Fundusz Zdrowia) i jego status w systemie prawa wewnętrznego, czy wykładnia art. 49 WE, zgodnie z linią orzecznictwa przyjętą w sprawach Geraets Smits, Muller-Faure i Inizan, oznacza, iż co do zasady osoby zamieszkujące na terytorium Zjednoczonego Królestwa są uprawnione zgodnie z prawem wspólnotowym do uzyskania opieki szpitalnej w innych Państwach Członkowskich na koszt United Kingdom National Health Service (Narodowy Fundusz Zdrowia Zjednoczonego Królestwa – NHS).

W szczególności, czy w świetle właściwej wykładni art. 49 WE:

- a) istnieje jakakolwiek różnica pomiędzy narodowym, finansowanym z budżetu państwa systemem opieki zdrowotnej, jak NHS a funduszami ubezpieczeniowymi, jak holenderski zakład ubezpieczeń ZFW, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, iż NHS nie posiada funduszu, z którego płatności winny być dokonane?
- b) NHS jest zobowiązany wyrazić zgodę na takie świadczenie zdrowotne w innym Państwie Członkowskim i ponieść jego koszty, mimo faktu, iż nie jest on zobowiązany do poniesienia kosztów takich świadczeń, jeżeli są one uzyskiwane od prywatnego usługodawcy działającego na terytorium Zjednoczonego Królestwa?
- c) ma znaczenie dla istoty sprawy fakt, iż pacjent zapewnia sobie świadczenie zdrowotne niezależnie od właściwej jednostki NHS i bez jej uprzedniej zgody lub zawiadomienia?

Pytanie 2

Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie 1 jest istotne, czy opieka szpitalna świadczona przez NHS jest sama w sobie świadczeniem usług w rozumieniu art. 49 WE?

Jeśli tak, to czy w świetle okoliczności wynikających z ustalonego stanu faktycznego, wykładnia art. 48, 49 i 50 WE winna co do zasady oznaczać, że:

- 1) udzielenie opieki szpitalnej w ramach jednostek NHS stanowi świadczenie usług w rozumieniu art. 49 WE;
- 2) pacjent uzyskujący opiekę szpitalną w ramach NHS wykonuje swoje uprawnienie do swobodnego korzystania z usług w rozumieniu art. 49 WE; i
- 3) jednostki NHS udzielające opieki szpitalnej są świadczącymi usługi w rozumieniu art. 48 i 50 WE?

Pytanie 3

O ile art. 49 WE ma zastosowanie do NHS, czy on sam lub Secretary of State (minister) może powołać się, jako na obiektywną podstawę odmowy wydania uprzedniej zgody na uzyskanie opieki szpitalnej w innym Państwie Członkowskim, na:

- a) fakt, iż zgoda zaburzyłaby poważnie system zarządzania dostępem do świadczeń zdrowotnych, wykonywany poprzez listy oczekujących;
- b) fakt, iż zgoda doprowadziłaby do sytuacji, w której pacjenci z bardziej nagłą potrzebą uzyskania opieki zdrowotnej zostaliby jej pozbawieni na rzecz pacjentów z mniej nagłą potrzebą uzyskania opieki;
- c) fakt, iż zgoda pociągnęłaby za sobą przeniesienie środków na finansowanie mniej pilnych świadczeń dla tych pacjentów, którzy są gotowi wyjechać zagranicę, przez co poszkodowani byłiby pacjenci, którzy nie są gotowi lub nie są w stanie wyjechać zagranicę jak również zwiększenie kosztów jednostek NHS;
- d) fakt wyrażenia zgody może postawić Zjednoczone Królestwo wobec konieczności zapewnienia dodatkowych funduszy w budżecie NHS lub też ograniczenia zakresu dostępnych świadczeń zdrowotnych w ramach NHS;
- e) porównawcze koszty świadczenia zdrowotnego i związane z tym koszty dodatkowe w innym Państwie Członkowskim?

Pytanie 4

Celem określenia, czy świadczenie zdrowotne jest w rozumieniu art. 49 WE dostępne bez nadmiernej zwłoki, w jakim zakresie jest niezbędne lub dopuszczalne powoływanie się na następujące kryteria:

- a) czas oczekiwania;
- b) pierwszeństwo dla określonych świadczeń zdrowotnych, przyznane przez stosowny organ NHS;
- c) zarządzanie dostępem do opieki szpitalnej stosownie do przyjętych priorytetów zmierzających do zapewnienia najlepszych rezultatów w ramach ograniczonych zasobów;
- d) fakt, iż opieka zdrowotna w ramach NHS jest bezpłatna w miejscu jej udzielenia;
- e) indywidualny stan zdrowia pacjenta, historię i ewentualny rozwój choroby, z powodu której pacjent ubiega się o świadczenie?

Pytanie 5

Zgodnie z właściwą wykładnią art. 22 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1408/71⁽¹⁾ a w szczególności sformułowanie „w okresie czasu zwyczajowo niezbędnym dla uzyskania odpowiedniej opieki”:

- a) Czy kryteria mające tu zastosowanie, są tożsame z kryteriami dookreślającymi sformułowanie bez zbędnej zwłok, dla celów art. 49 WE?
- b) W razie odpowiedzi przeczącej, w jakim zakresie jest niezbędne lub dopuszczalne odwołanie się do kryteriów powołanych w pytaniu 4?

Pytanie 6

W przypadkach, gdy prawo wspólnotowe zobowiązuje Państwo Członkowskie do sfinansowania opieki szpitalnej udzielonej w innym Państwie Członkowskim osobom zamieszkałym na terytorium pierwszego Państwa Członkowskiego, czy koszt niniejszego leczenia winien być oszacowany w świetle art. 22 rozporządzenia nr 1408/71 z odniesieniem do ustawodawstwa Państwa Członkowskiego, gdzie leczenie się odbywa, czy też w świetle art. 49 WE z odniesieniem do ustawodawstwa Państwa Członkowskiego miejsca zamieszkania?

W każdym z przypadków:

- a) W jakim konkretnie zakresie NHS jest zobowiązany do finansowania lub zwrotu kosztów opieki szpitalnej, w szczególności, gdy jak w przypadku Zjednoczonego Królestwa jest ona bezpłatna w miejscu jej udzielenia i nie funkcjonuje na poziomie krajowym cennik zwrotu kosztów świadczeń dla pacjentów?
- b) Czy faktyczny koszt świadczenia zdrowotnego lub jego odpowiednika udzielonego w pierwszym Państwie Członkowskim ogranicza zakres owego zobowiązania?
- c) Czy obejmuje to również obowiązek zwrotu kosztów podróży i zakwaterowania?

Pytanie 7

Czy wykładni art. 49 WE i art. 22 rozporządzenia nr 1408/71 należy dokonywać w ten sposób, że normy te formułują obowiązek Państw Członkowskich do finansowania opieki szpitalnej w innym Państwie Członkowskim bez względu na ograniczenia budżetowe, a jeśli tak, to czy wymogi te są zgodne z odpowiedzialnością Państw Członkowskich za organizację i świadczenie usług zdrowotnych i opieki medycznej, zgodnie z brzmieniem art. 152 ust. 5 WE?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie.